

[Aksel Larsen.]

styrke, så man forstår, at det er et meget alvorligt principspørgsmål for retsforbundet, om hvilket der ingensinde har hersket og ikke kan herske tvivl i retsforbundets rækker. Hvorfor i alverden stemte retsforbundets rigsdagsgruppe så ikke mod den dagsorden, der var til afstemning her i tinget den 18. marts, og som udtrykkeligt sagde, at man skulle forlange flere penge af skibsrederne?

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Jeg takker udvalget for det arbejde, der er udført, og skal ligesom udvalgets ærede ordfører (Elgaard) anbefale, at lovforslaget gennemføres uændret, idet jeg anbefaler, at man stemmer imod det af det ærede medlem hr. Aksel Larsen m. fl. stillede ændringsforslag.

Jeg skal ikke optage en længere debat med det ærede medlem hr. Viggo Starcke om den brevveksling, der fandt sted i fjor. Det er rigtigt, hvad der lige er blevet sagt af den ærede ordfører, at man udtrykkeligt bad om et tilsagn om, at de 15 mill. kr. skulle være en eengangsydelse, der ikke måtte danne præcedens, og et sådant tilsagn blev ikke givet i mit brev af 28. juni. Jeg kunne også have henvist til, at man bad om to ting, man bad om dette tilsagn med hensyn til spørgsmålet eengangsydelse, og man bad om et tilsagn om skattefrihed. Det sidste tilsagn fik man, og deraf måtte man kunne slutte, at når man ikke fik det andet, var det, fordi et sådant tilsagn ikke kunne gives. Iøvrigt mener jeg, det siger sig selv for enhver, der kan tænke, at en minister ville ikke kunne give et sådant tilsagn, for det ville betyde, at han bandt ikke blot sig selv, men også sine eventuelle efterfølgere og den siddende og den kommende rigsdag, hvad naturligvis ingen minister er i stand til. Det burde være overflødig at diskutere noget sådant.

Viggo Starcke: Jeg skal ikke forlænge denne diskussion meget, men sige til det ærede medlem hr. Elgaard, at jeg udtrykkeligt også citerede slutningen af sætningen, nemlig ordene „hvilket rederinæringen beder regeringen give tilsagn om“. Men jeg vil gerne henvise det ærede medlem til, at sætningen udtrykkeligt begynder „som nævnt under vore samtaler“. Det fremgår heraf, at skibsrederne under disse samtaler på finansministeren har forstået, at han var af samme mening som de med hensyn til, at det var en forudsætning, at der var tale om en eengangsydelse. Det er gang på

gang understreget fra skibsredernes side, og det ville have været fair, åbent og ærligt, hvis den højtærede finansminister blankt havde tilkendegivet, at han på det område ikke delte skibsredernes opfattelse. Ved at tie har han samtykket, ved at tie har han givet skibsrederne den forestilling, at han var indforstået med deres opfattelse, og de forklaringer, som kommer nu, er tildels sat på skruer.

Jeg vil gerne understrege, at skibsrederne har ingen midler til at fremtvinge et svar fra den højtærede finansminister. Når der er vekslet disse ord mellem skibsrederne og ministeren — disse meget klare ord fra skibsrederne til finansministeren og denne lige så klare skrivelse fra finansministeren til skibsrederne, hvori der ikke tages afstand fra det, skibsrederne skriver —, da har den højtærede finansminister mellem gentlemen bundet sig, og derfor burde han enten stå fast på den aftale, der er truffet under disse samtaler, eller tage konsekvensen og lade en anden minister fremsætte det næste forslag om de 20 mill. kr.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen spurgte mig, hvorfor jeg var så meget imod, at skibsrederne skulle yde disse 15 mill. kr. og disse 20 mill. kr. Jeg har forklaret ham flere gange, at det først og fremmest er ud fra den betragtning, at grundlovens § 46, som rigsdagens medlemmer har aflagt løfte på at ville holde, kræver en lov bagved en skat, og at disse 15 mill. kr. og disse 20 mill. kr. har alle en skats kvaliteter. Og endelig mener jeg, der bør være lighed for loven. Når skibsrederne betaler deres skatter som andre mennesker, bør der ikke kunne laves særlove, som rammer et enkelt erhverv med den ene motivering, at det har haft en stor indtægt, som det ikke har taget fra noget menneske i dette land.

(Kort bemærkning).

Ordføreren (Elgaard): Hvad redernes repræsentanter har sagt eller tænkt under de førte forhandlinger, kan ingen af os her vide, men når de i deres skrivelse udtrykkeligt udbeder sig et tilsagn vedrørende dette bestemte område og dette ikke er givet, så er der ikke mere at diskutere.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Jeg skal ikke gøre bemærkninger til det ærede medlem hr. Viggo Starcke. Jeg beklager at måtte sige, at hans indlæg ikke kan aftvinge mig og mit parti interesse. Jeg skal dertil føje den